

Neviděli jste tohohle šneka?

SpongeBob se zrovna chystal nakrmit svého domácího šneka Garyho, když mu přišel balíček.

„Sada na paddleball se Supermořcem a Ploutvoklukem!“ vykřikl. „Jupí! A co je tohle? Vyzkoušej naši špíno-bubliňákovou výzvu. Odpal míč 29 996 559 671 349krát v řadě.“

Takovou výzvu si přeci SpongeBob nemůže nechat ujít! Jde se na to!

Ale nebylo to zase tak jednoduché. Kdykoli SpongeBob míček odpálil, praštil ho hned do obličeje. Většinou do oka. Au!

PRÁSK. „Safra.“ **PRÁSK.** „Safra.“ **PRÁSK.** „Safra.“

Gary už měl veliký hlad, takže se pokoušel upoutat SpongeBobovu pozornost: **Mňau!**

Míček praštil SpongeBoba do oka znovu. „Safra.“

SpongeBob si Garyho nevšímal, proto šnek zkusil mňoukat ještě hlasitěji.

Mňau!

To konečně vytrhlo SpongeBoba ze soustředění. „Teď si s tebou hrát nemůžu, Gary,“ odbyl ho. Ale Gary to zkoušel dál.

Mňau!

„Ach jo! Mazlíčci!“ povzdychl si SpongeBob.

SpongeBob pokračoval ve výzvě a hrál pořád dál a dál. Minuty. Hodiny. Celý den. Celou noc. Když Patrick konečně přemluvil SpongeBoba, aby si dal pauzu, zakopl SpongeBob o Garyho (prázdnou smradlavou) misku s jídlem (plnou much) a na něco si vzpomněl. „Musím nakrmit Garyho!“ vykřikl.

Ale kam se Gary poděl?

Byl pryč. Fuč. Nepřítomný. Ztracený. Pohřešovaný.

„Ty Patricku, na jak dlouho jsem se do té výzvy zabral?“ zeptal se SpongeBob.

„Asi na týden, možná na deset dní,“ odpověděl Patrick. Ale ne...

Gary! volal SpongeBob šnekovo jméno.

Pak zatřásl pytlíkem Garyho oblíbených pamlsků, aby ho přilákal. Hledal ho naprosto všude, dokonce i v Sépiákově (obsazené) vaně.

Našel mýdlo. Bubliny. Houbu. Sépiáka. Ale po Garym ani stopy.

A pak SpongeBob našel ve schránce dopis.

Musím jít o dům dál. Nepokoušej se mě hledat. Nejspíš jsem si už našel jiného majitele, který mě nezapomene nakrmit.

Gary.

„Co jsem to provedl?“ vykřikl SpongeBob.

Garyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyy!

